

ת"פ 41959/02/13 - מדינת ישראל - משטרת ישראל נגד אלון קירשנר, רועי ניסן פינקלשטין, מאור שפירא, רז דוד שפל, דור חדש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41959-02-13 מדינת ישראל נ' קירשנר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה: מדינת ישראל - משטרת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שירלי אקרמן
נגד

הנאשמים: 1. אלון קירשנר (עציר)

2. רועי ניסן פינקלשטין

3. מאור שפירא

4. רז דוד שפל

5. דור חדש

ע"י ב"כ עו"ד עידן שני

גזר דין - נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 (להלן - **הנאשם**) הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת מהלך שכלל צירופו של תיק נוסף, בעבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

במסגרת ת"פ 41959-02-13, הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית (להלן - **התיק הראשון**). הרשעת הנאשם באישום זה התייחסה להחזקת 0.9 גרם קוקאין, 22 יחידות LSD, 5.7 גרם קנאבוס ו-31.2 גרם חשיש. יצוין, כי כתב האישום ייחס מלכתחילה את ההחזקה לנאשמים 1, 2 ו-3, אולם בהמשך, תוקנו כתבי האישום בעניין נאשמים 2 ו-3 באופן של הפחתת הכמויות, ונגזר על נאשם 3 עונש צופה פני עתיד (במסגרת צירוף של שני תיקים נוספים) ואילו ההליך בעניינו של נאשם 2, הסתיים באי-הרשעה.

במסגרת ת"פ 11933-08-14, הורשע הנאשם בעבירות של גידול סמים מסוכנים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית (להלן - **התיק השני**). הרשעת הנאשם באישום זה התייחסה למעבדה שהקים בדירת מגורים בחודש

עמוד 1

אוגוסט 2014. במסגרת המעבדה החזיק הנאשם ציוד כגון שנאים, מפוחים, חומרי דישון, משקל אלקטרוני וחביות מים המחוברות לצינוריות. באותה מעבדה גידל הנאשם סם מסוכן מסוג קנאבוס ב-149 עציצים, ובמשקל כולל של 1.6 ק"ג. בנוסף, החזיק הנאשם בדירה שני בקבוקונים אשר הכילו סם מסוכן מסוג LSD, בנפח כולל של 1.4 מ"ל וכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.2 גרם (הסם הוחזק על גופו ונתפס במהלך החיפוש).

ההליך המשפטי

2. הנאשם הודה מבלי שתוקנו כתבי האישום בעניינו, ומבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש. כל שביקש הסניגור לאחר הרשעת הנאשם, הסתכם בהפנייתו לשירות המבחן, בקשה לה נעתרת.

לאור הנתונים שעלו משני התסקירים הראשונים, הוריתי על בדיקת אפשרות לשחרור הנאשם לחלופה טיפולית בקהילה סגורה, ובמקביל, על עריכת תסקיר נוסף. בסופו של יום, ועל יסוד כלל הנתונים שהונחו בפניי, מצאתי להורות על שחרור הנאשם ממעצרו, טרם גזירת הדין, לחלופה טיפולית בקהילת "רטורנו" שם שהה הנאשם החל מיום 05.01.15 ועד שלהי חודש מאי 2015, שאז ניצל ביקור אצל אביו בבית החולים על מנת לצרוך סמים ובשל כך - הורחק מהקהילה הטיפולית. למען השלמת התמונה העובדתית, יצוין כי ביום 01.06.15, הוריתי על השבתו של הנאשם למעצר עד תום ההליכים, וזאת בשים לב להרחקתו מהקהילה הטיפולית.

ההליך השיקומי

3. כפי שצוין לעיל, הנאשם שהה פרק זמן של כ-5 חודשים בקהילה הטיפולית "רטורנו", עד הרחקתו משם. מהתסקיר המסכם עולה כי במהלך תקופת שהייתו של הנאשם ב"רטורנו", הציג גישה אמביוולנטית ביחס להתאמתו לטיפול המוצע בקהילה עבורו והתרשמות גורמי הטיפול, הייתה כי ניכר חוסר איזון במצבו הרגשי, הבא לידי ביטוי במחשבות אובססיביות ובקשיים להתמודד עם מצוקות רגשיות, המובילים אותו להתנהגויות הרסניות כגון שימוש בסמים. נראה היה כי במסגרת הטיפול, נעזר הנאשם באופן חלקי בהתמודדות עם תחושות רגשיות מורכבות ללא פניה לסמים. עוד צוין כי בשבועות האחרונים לטיפול, טרם הרחקתו, ניכר פער משמעותי בין הצגת פאסדה שנעזרת בגורמי הטיפול, לבין התנהלותו הבעייתית בפועל, כאשר שימש בתפקיד אחראי ומציב גבולות במסגרת הקהילה, אך באותו הזמן צרך סמים.

במסגרת הטיעונים לעונש, הסביר הסניגור כי מיד השבתו של הנאשם לבית המעצר, פנה הנאשם על מנת להשתלב בתכנית טיפול (ואכן שולב בתכנית כשבעה ימים עובר לטיעונים לעונש) ודברים ברוח דומה עלו אף מדברי הנאשם במעמד הטיעונים לעונש.

ראיות הנאשם לעונש

4. אביו של הנאשם, אשר העיד לעניין העונש, תיאר את עבודתו ככלכלן ויועץ מס לחברות בחו"ל, והתמקד באופן בו גדל הנאשם. מהעדות עולה כי על רקע הליך גירושין קשה אותו עברו הוריו, גדל הנאשם החל מגיל 6 אצל סבתו, סיטואציה אשר התאפיינה במתח נפשי רב, לצד תחושת עזובה וחרדה שהתפתחה אצל הנאשם. מעבר לחוויית הנטישה אשר תיאר האב, הוסבר כי הנאשם אובחן כסובל מלקויות למידה שונות שלא טופלו על ידי הוריו ואבחון שנערך לנאשם בגיל 16 לימד על סימני אובדנות ובעיות קשב וריכוז, אך גם על רמת אינטליגנציה גבוהה מהממוצע. הוסבר כי הנאשם עזב את מסגרת בית הספר בכתה י', שאז החל לצרוך סמים ובשל כך - לא גויס לצבא. האב, במידה רבה, הכה על חטא במהלך עדותו בבית המשפט, ותיאר כי עשה טעויות רבות בחינוך לאורך הדרך. לעניין ההליך השיקומי, האב תיאר את התגייסותה של המשפחה כולה, את רצונה לעזור לנאשם בהליך השיקומי, ועל כן, עתר להשתת עונש אשר ייתן משקל מכריע לשיקום בנו.

טיעוני הצדדים

5. **התובעת**, עו"ד שירלי אקרמן, התייחסה לחומרה הנודעת הקיימת בעבירות הסמים, הן ביחס להחזקת סמים ועל אחת כמה וכמה, לשיטתה, בגידול סמים. בעניינו של התיק הראשון עתרה התובעת לקביעת מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר לתיק, ובעניינו של התיק השני עתרה לקביעת מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר. התובעת התייחסה לכשלונו של ההליך השיקומי, לעובדה כי לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים וציינה כי נראה שבעת הנוכחית יש להטיל על הנאשם ענישה משמעותית. בנסיבות אלה, עתרה התובעת להשתת עונש מצטבר המשקף את הרף האמצעי של שני מתחמי הענישה, לקביעה כי העונשים בגין כל אחד מהתיקים ירצו במצטבר ובנוסף, להפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר, לצד הטלת מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון.

הסניגור, עו"ד עידן שני, בטיעון מפורט, התייחס לעבירות שביצע הנאשם, לכשלון ההליך הטיפולי ונטען כי יש לראות את מעידתו של הנאשם כמעידה צפויה לאדם המשתמש בסמים, ובוודאי לא כזו אשר יש בה כדי להוביל למסקנה כי אפסו סיכויי השיקום. הסניגור התייחס לאותן תובנות שהנאשם הפנים בקהילה הטיפולית ולשילובו המידי בהליך שיקומי בין כתלי בית המעצר, מיד לאחר שבית המשפט הורה על השבתו לשם. ביחס לביצוע העבירות בתיק הראשון, נטען כי יש לגזור על הנאשם עונש העומד בקנה אחד עם הענישה הקלה שהוטלה על נאשמים 2 ו-3 בהיותם בדירה אחת (הגם שמדובר בדירתו של הנאשם) ובהיות הסמים מוחזקים על שולחן בדירה. גם ביחס לתיק השני, ביקש הסניגור לצקת פרופורציה בעת קביעת מתחמי הענישה. הסניגור הציג פסיקה של בתי המשפט השונים (לרבות של בתי המשפט המחוזיים), בהם נקבעו מתחמים הנעים בין 7 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, במקרים המשקפים אף כמויות גדולות יותר, ומכאן טענתו כי הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על מאסר לתקופה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות (ואף בעניין זה הגיש הסניגור פסיקה). עוד ביקש הסניגור ליתן משקל משמעותי להודאת הנאשם וקבלת האחריות, מהלך אשר יש בו כדי לשקף את הרכנת הראש של הנאשם ובהתאמה - אף על סיכויי השיקום. הסניגור התייחס לעברו הפלילי של

הנאשם, והגם שלחובתו שני מאסרים מותנים, ביקש שלא לראות בו כעבר פלילי מכביד. נטען בהקשר זה, כי אותו מאסר מותנה בן 9 חודשים, שניתן בשנת 2009, הוטל בתיק בו כלל לא נגזר עונש מאסר בפועל ומשקף עבירה שבוצעה לפני כ-8 שנים (2007). ביחס למאסר המותנה בן ששת החודשים, נטען כי הליך זה הוא היחיד בעטיו ריצה הנאשם עונש מאסר, כך שאין לראות את הנאשם כעבריין סמים סדרתי, אלא כצרכן סמים אשר יש לשקמו.

הנאשם בדברו האחרון התייחס לאותן תובנות אשר הפנים בהיותו בקהילה הטיפולית ותיאר את אותן נסיבות בהן החזיק את מעבדת הסמים כמפורט באישום השני. הנאשם הסביר כי לא תכן להיות עשיר מהסמים, אך היה זקוק למקור זמין כדי לממן את צריכתו שלו. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, התייחס להתנהלותו בעבר ולרצונו להשלים את אותו הליך שיקום, שנקטע עקב מעידתו במהלך שהייתו בקהילה הטיפולית.

טיעונים לעניין החילוט

6. התובעת ביקשה להורות על חילוט המוצגים המפורטים בשני כתבי האישום (**בתיק הראשון - 8** טלפונים ניידים, 11,950 ₪, 490 אירו, \$2,922, **בתיק השני** - טלפונים ניידים, מחשב נייד, מכשיר iPad, קורקינט חשמלי ומחשב נייד). הוסבר בהקשר זה, כי הנאשם לא הרים את הנטל המוטל על כתפו של המורשע בעבירות סמים, ומכאן - הצורך לחלט את הרכוש.

הסניגור ביקש להימנע מחילוט המוצגים שפורטו לעיל, ונטען כי העבירות בתיק הראשון אינן מלמדות על כוונת סחר, וממילא, אביו של הנאשם העיד כי באותה התקופה תמך בנאשם, גם בהיבט הכלכלי. ביחס לפריטים שנתפסו בתיק השני, הוסבר כי המעבדה נתפסה בשלב גידול הסמים, כחודשיים בלבד לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר ומבלי שהנאשם הספיק להפיק רווח כספי כלשהו ומכאן - שגם סיטואציה זו מתיישבת עם עדותו של האב.

דין והכרעה

7. עבירות הסמים אותן ביצע הנאשם, פוגעות פגיעה קשה בשלום הציבור, בבריאותו ובאותם ערכים מוגנים נלווים הקשורים בטבורם לעבירות הסמים. בהקשר זה, אני נכון לקבל את עמדתה העקרונית של התביעה בדבר הפגיעה באותם ערכים.

8. ביחס לתיק הראשון, שעניינו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ובשים לב לכמויות הסמים, דומני כי מתחם הענישה צריך לנוע בין מאסר קצר לריצוי גם בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 8 חודשי מאסר. מתחם זה מתיישב עם הפסיקה הקיימת, ונותן ביטוי גם למגוון הסמים שהחזיק הנאשם, אף שמשקלם אינו רב.

9. ביחס לתיק השני, יש טעם בטענה כי קיימת פסיקה מגוונת בעבירות גידול, אך יחד עם זאת, דומני כי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ג 46738-09-14, **מדינת ישראל נ' צקבשווילי ואח'** (31.12.2014) הוא המעודכן ביותר ונותן את הביטוי העכשווי למציאות בת-ימינו. עמד על כך בית המשפט המחוזי באותו פסק דין, וציין: "**המציאות של שנת 1975 אינה המציאות של שנת 2014 (אנו מצויים היום ביום האחרון של שנה זו), מציאות משתנה, מכתובה התמודדות שונה עם הנגע של גידול סם, שעל כן, ספק אם ניתן ללמוד גזירה שווה מהפסיקה אליה הפנה בית המשפט קמא**". נראה לי, כי יש לראות בפסק-דין זה כפסק-דין מנחה, ועל כן, אני נכון לקבל את מתחם העונש ההולם כפי שהוצע על ידי התביעה בתיק השני, ויש לראותו כנגזר מפסק הדין בעניין צקבשווילי, דהיינו - 8 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר.

10. בבואי לבחון את הנתונים המשפיעים על העונש המתאים לנאשם, נראה כי אלה הם הרלוונטיים:

עבר פלילי - עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות בעבירות סמים, לרבות ריצוי מאסר בן 11 חודשים בגין עבירות אלה (ובגין תיק אלימות שצורף). יש אף לזכור, כי הנאשם ביצע את העבירות בעוד שני מאסרים מותנים מרחפים מעל ראשו, ואף בכך יש היבט לחומרה. יש אף משקל לחומרה לעובדה כי העבירות בתיק השני בוצעו כחודשיים בלבד לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר. סבורני אפוא כי יש לראות בעברו הפלילי של הנאשם כנתון המוביל להחמרה, אף אם ברור כי קיימים עברייני סמים פעילים יותר, שעברם הפלילי מכביד יותר, כפי שטען הסניגור.

הודאה וקבלת אחריות - הנאשם הודה בעובדות שני כתבי האישום, מבלי שאלה תוקנו, ומבלי שדרש או קיבל מהתביעה הבטחה כלשהי לעניין העונש. הסניגור תיאר בבית-המשפט כי הוא עצמו והנאשם, תלו את יהבם ברצונו של הנאשם לעבור הליך שיקומי, ועל כן, לא דאגו מבעוד מועד "להגנות" בדמות הגבלת טיעון של התביעה או תיקונים בכתב האישום. האופן בו קיבל הנאשם אחריות מלאה ובלתי תלויה בדבר בבית המשפט מצדיק הקלה בענישה, הן ביחס לאותו היבט של חסכון בזמן ציבורי והן ביחס לאותו היבט של הפנמה, כפי שאף עלה מדברו האחרון של הנאשם.

הליך השיקום - אין חולק כי הנאשם לא השכיל למצות עד תום את אותה הזדמנות שיקומית שניתנה לו על ידי בית-המשפט. יחד עם זאת, אינני סבור כי מדובר במקרה בו ניתן לומר כי אפסו סיכויי השיקום. הנאשם עדיין אדם צעיר, נראה כי הפנים את חומרת מעשיו ובעיקר הפנים, את האופן בו מעשים אלה הובילו אותו למסלול חיים אחר וקשה מזה שיכול היה לצעוד בו אלמלא היה הופך לצרכן סמים ובהמשך לעברייני סמים. ניתן אף לראות קרן אור מסוימת בתמיכה המשפחתית לה זוכה הנאשם בעת הנוכחית ובהשתלבותו המהירה של הנאשם בתכנית שיקום בין כתלי בית-המעצר. שני אלמנטים אלה מלמדים על קיומם של סיכויי שיקום, המצדיקים התחשבות מסוימת בענישה, גם אם לא התחשבות משמעותית, כפי שניתן היה לצפות שתוענק, ככל שהנאשם היה משלים את ההליך בקהילה הטיפולית.

נתונים אישיים - נתוניו האישיים של הנאשם, הן אלה העולים מתסקירי שירות המבחן והן אלה שעלו בעדותו

המרגשת של אביו, מצדיקים התחשבות מסוימת בענישה. אין ספק כי קיים בנאשם פוטנציאל בלתי ממושש, ונראה כי הליך הגירושין הקשה אליו נחשף החל מגיל 6 וגידולו על ידי סבתו, על כל המשתמע מכך (כפי שעלה מעדותו של אביו), השפיעו על מסלול חייו. נראה אפוא כי קיימת הצדקה להעניק לנתוניו האישיים של הנאשם משקל מסוים לקולא.

אופן הפעלת המאסרים המותנים

11. בחנתי את טיעוני הצדדים ביחס לאופן הפעלת המאסרים המותנים, והגעתי למסקנה כי יש מקום להפעילם בחפיפה מסוימת בעיקר נוכח העובדה שהמאסר המותנה הארוך (9 חודשים) משקף עבירה שבוצעה לפני 8 שנים (בתיק בו לא הוטל כלל עונש מאסר בפועל).

סיכום לעניין העונש

12. שקלתי את כלל הנתונים הרלוונטיים, והגעתי למסקנה לפיה יש מקום להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של חודשיים (2) בגין העבירות אשר ביצע בתיק הראשון, ומאסר לתקופה בת 14 חודשים בגין העבירות אשר ביצע בתיק השני, וכן להפעיל את שני המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שהרכיב שיצטבר למאסר אשר ירצה הנאשם, יעמוד על 10 חודשים.

החלטה לעניין החילוט

13. צודקת התביעה, כי הנאשם לא הציג נתונים כלשהם מהם ניתן ללמוד כי קיים מקור הכנסה לגיטימי ביחס לסכומי הכסף שנתפסו, או הסבר לגיטימי של רכישת כמות מרובה של טלפונים הניידים ועם כל ההבנה לעדותו של אביו - לא נטען כי סכומי כסף אלה או הטלפונים הניידים ניתנו או נקנו במסגרת אותה "תמיכה כללית". מכאן - אני מורה על חילוטם של כל סכומי הכסף שנתפסו במסגרת חקירת התיק הראשון ופורטו לעיל ועל חילוטם של הטלפונים הניידים שנתפסו בחקירת שני התיקים. ביחס לפריטים הנוספים (מחשב נייד, מכשיר iPad, קורקינט חשמלי ומחשב נייד) - מדובר בפריטים היכולים להתיישב עם עדותו של האב, באופן הנדרש בהתאם לנטלי ההוכחה בחוק, וסבורני כי יש להשיבם לנאשם.

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה בן 9 החודשים אשר הוטל על הנאשם בת.פ 1427/07 בבית משפט השלום בתל אביב, ואת המאסר המותנה בן 6 החודשים אשר הוטל על הנאשם בת.פ 18704-02-13 בבית משפט השלום בתל אביב.

שני המאסרים המותנים יופעלו בחופף ובמצטבר האחד לשני ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף א' כך שהנאשם ירצה **תקופה כוללת בת 26 חודשים** החל מיום מעצרו 1.6.15 ובניכוי תקופה נוספת שבין יום 4.8.14 ועד יום 5.1.15.

ג. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע או עבירת סחר בסמים.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה בת 9 חודשים החל מיום שחרורו.

ה. אני מורה על חילוט כל סכומי הכסף שנתפסו בתיק הראשון (11,950 ₪, 490 אירו, \$2,922) והטלפונים הניידים שנתפסו בשני התיקים.

טוב ייעשה שירות בתי הסוהר לו יידאג להמשך שיקומו של הנאשם נוכח אותו פוטנציאל אליו התייחסתי לעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 07 יולי 2015, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט